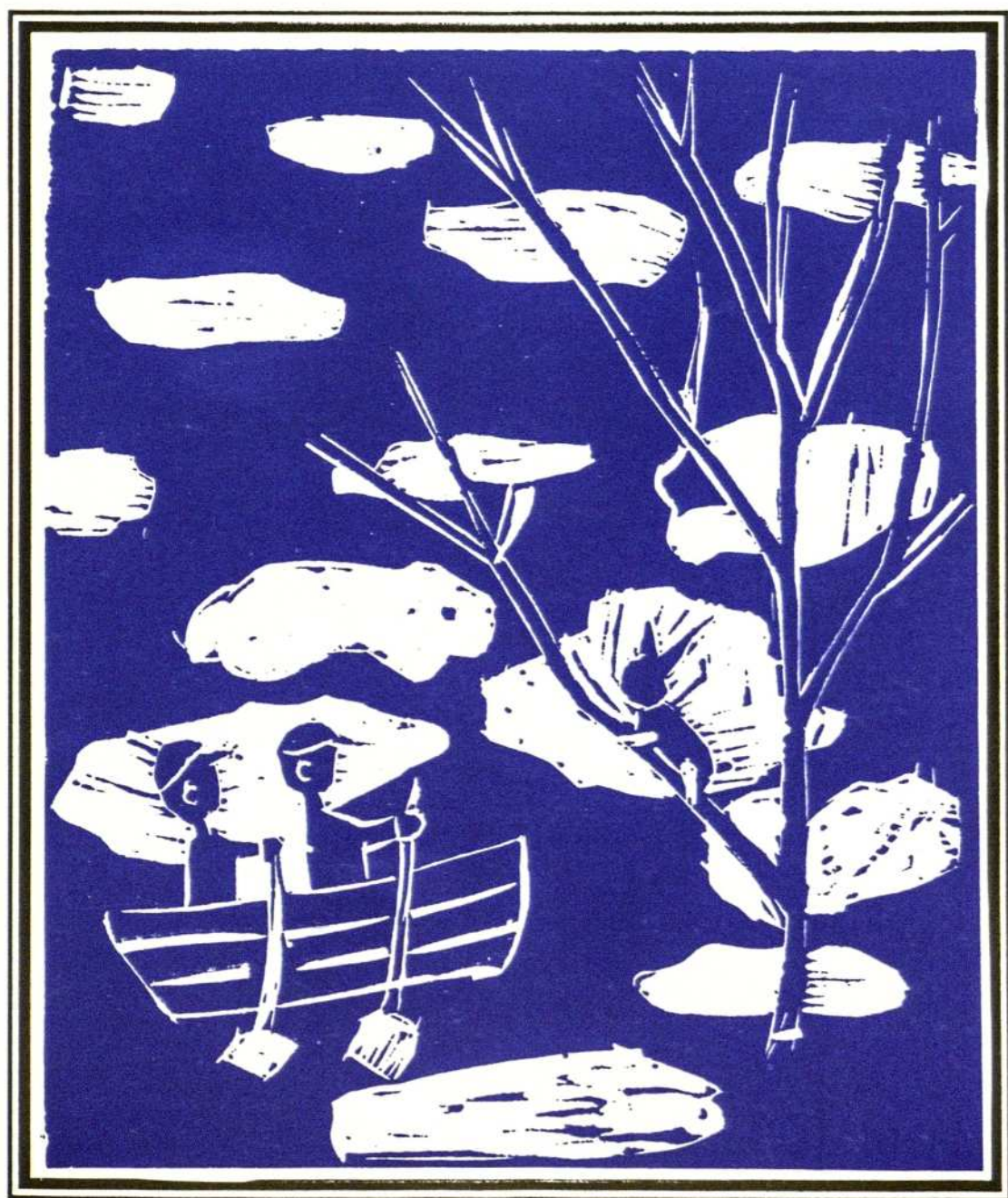

EGLUTĒ

JUNE

1992

BIRŽELIS

EGLOTĖ

JUNE 1992 BIRŽELIS

TURINYS

- 1 PIEVOJE, A. Radžius
- 2 MATILDA II, Vaiva
- 7 KIRMINĖLIS, A. Radžius
- 11 GALVOSUKIAI
- 15 ŽUVŲ STEBUKLAS, iš Šv. Rašto
- 19 JONINĖS
- 23 PASISVEIKINK SU AŠTUONKOJU, O.M.
- 26 RAŠOM IR PIEŠIAM
- 31 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — Kuršėnų vaikų namų auklėtinio
Skyrių vinjetės: Zitos Sodeikienės. Kitas iliustracijas piešė:

Eglė — 1, 12	A. Sutkuvienė — 7, 21
Z. Sodeikienė — 2, 7, 10	O.M. — 8, 9
A. Sruoginienė — 3, 4, 5, 6	P. Osmolskis — 19, 20

EGLOTĖ: mėnesinis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Išcina 10 numerių per metus; prenumerata — \$12.00. Atsiustą medžiagą redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. *Eglutėje* spausdintų rašinių ar piešinių be redakcijos žinios prašom kitur nenaudoti.

REDAKCIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260.
Vyr. redaktorė — ses. Ona Mikailaitė.

ADMINISTRACIJA: Immaculate Conception Convent, Rte 21,
Putnam, CT 06260. Administruoja Danguolė Sadūnaitė. (Managing Editor)

LEIDŽIA: Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT.

RENKA IR LAUŽO : KOVAS Publishing, Cicero, IL.

LIETUVIŠKAS RAIDYNAS: Jonas Boguta.

THE LITTLE FIR: a magazine for children in the Lithuanian language. Published monthly except July and August. Yearly subscription \$12.00, single copy \$1.00. Published by the Sisters of the Immaculate Conception, Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. Printed by DRAUGAS, Chicago, IL 60629.

EGLOTĖ (THE LITTLE FIR) — USPS 169-200

Send address corrections to: Eglutė, I.C. Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

PIEVOJE

Aleksandras Radžius

Bitė, uodas, Peteliškė
skraidė po žolynų mišką.
Ko gi skraidė, ko plasnojo –
gal nei patys nežinojo.

Ei, klausyk, taip nesakyki:
bitės žino, ką daryti!
Ieško jos gėlių nektaro,
mums medaus iš jo padaro.

O gražuolei peteliškei
ant sparnelių tiek spalvų!
Žemė spindi, saulė tviska,
kai ji skraido tarp gėlių.

Tik tas uodas niekadėjas
skaudžiai kanda vakarais.
Jis draugauja tik su vėjais
ir su pelkių vabalais.

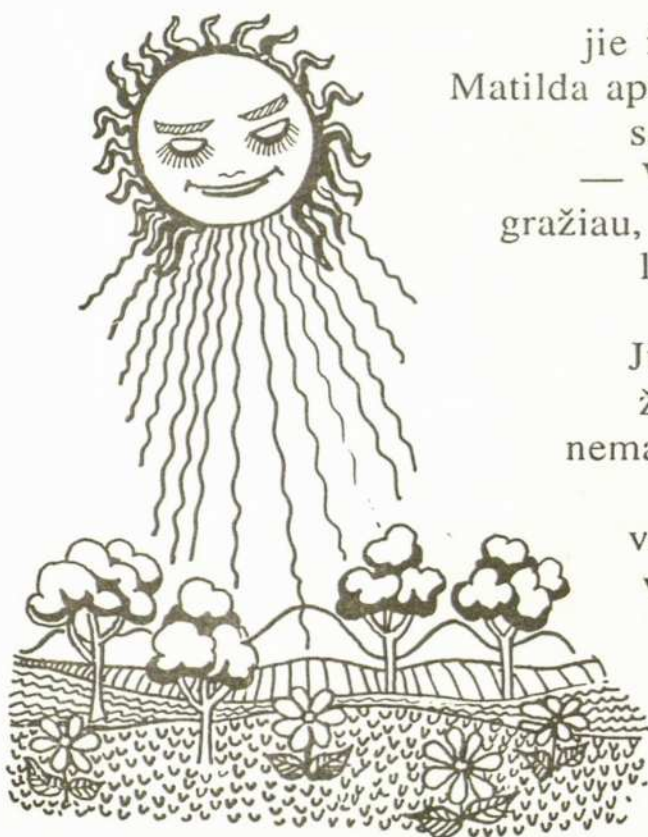

MATILDA

II

Vaiva iš Lietuvos

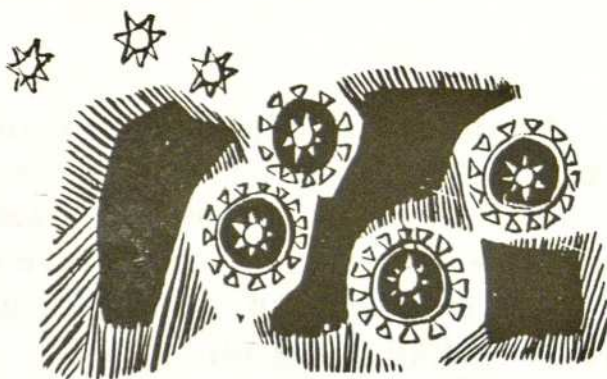
Netrukus

jie išplaukė į krantą. Kaip
Matilda apsidžiaugė, vėl išvydusi
saulę, medžius ir gėles!
— Vis dėlto, žemėje daug
gražiau, — tyliai sau murmėjo
lėlė, kad jūrų arkliukas
negirdėtų.

Jūrų arkliukas dairėsi ir
žavėjosi viskuo. Nauja,
nematyta aplinka jam buvo
nuostabi. Buvo vėlus
vakaras. Pūstelėjo šiltas
vėjelis, čiulbėjo paukš-
čiai, kvėpėjo gėlės.

Jūrų arkliukas su
Matilda skubėjo į
zoologijos
sodą.

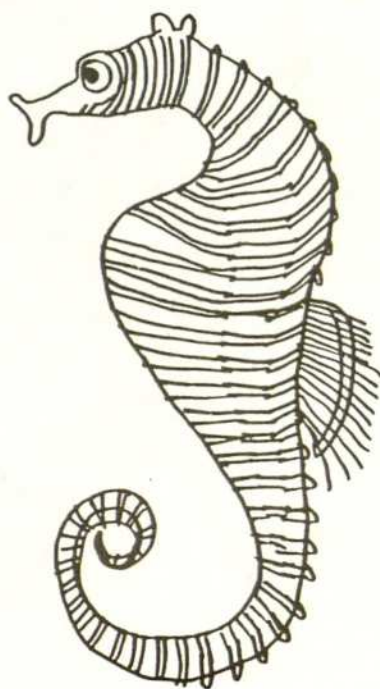
— Ar ten irgi
jūra? — paklausė
jūrų arkliukas,
žiūrėdamas į žvaigž-
dėtą dangų.

Matilda nusijuokė,
tačiau pati susirūpino.
Janytė kartą sakė, kad
dangumi plaukia debesys.
Tai gal ir dangus yra jū-
ra?...

Zoologijos sode jiedu
atsidūrė, kai visi žvėreliai
miegojo. Surado saldžiai
snaudžiantį arkliuką.

— Angliškai ji vadi-
na "pony", — paaiškino
Matilda. — Labas vakaras!
— šūktelėjo ji.

Atsibūdęs arkliukas labai nustebo, išvydęs keistus svečius.

— Esu tavo giminaitis, — tuojau prisistatė jūrų arkliukas. — Nutariau aplankyti tave čia žemėje.

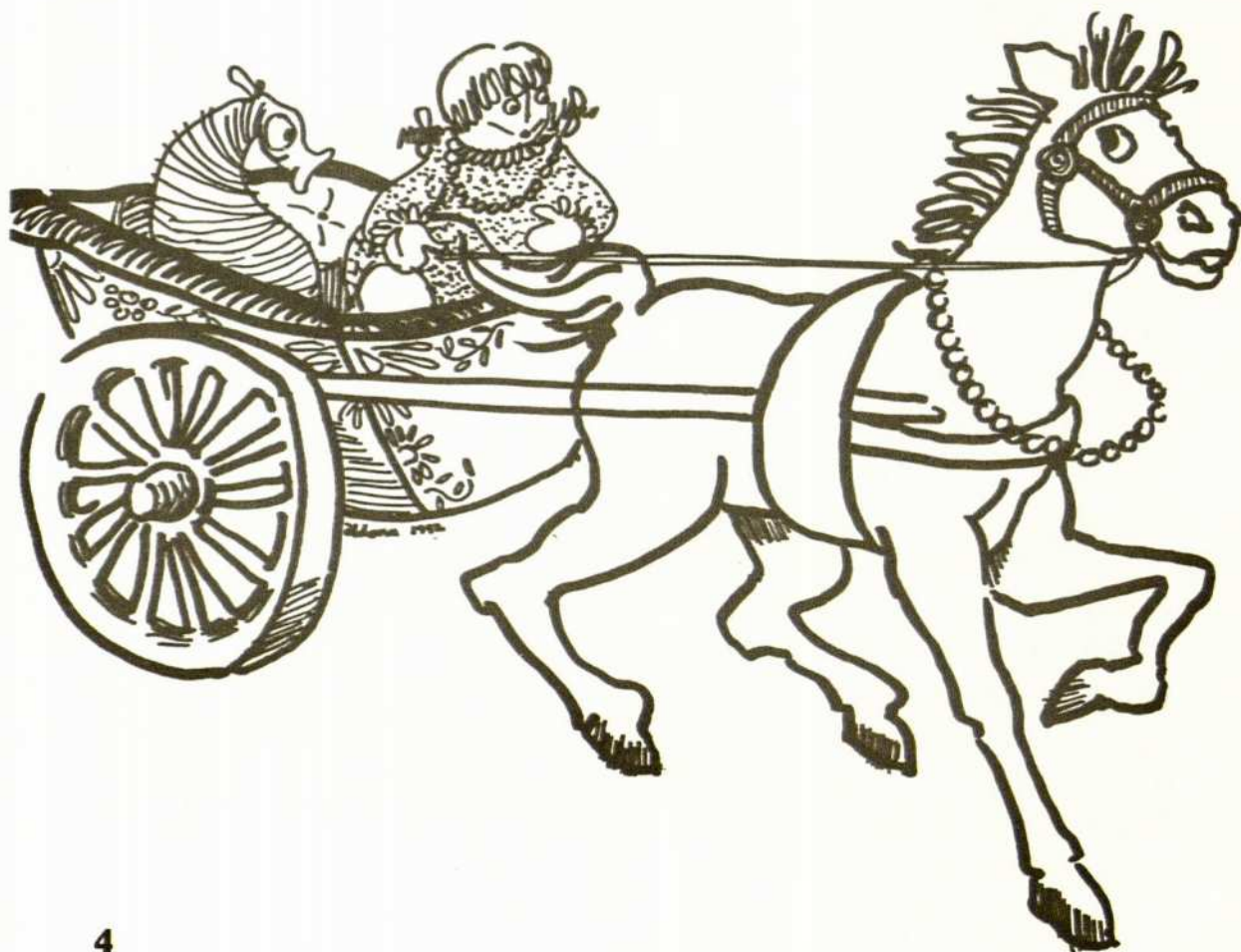
— Labai malonu, — atsakė arkliukas, bet įtariai nužvelgė naująjį giminaitį.

— Būk geras, pavėžink mus savo puikia karieta, — paprašė Matilda. — Jūrų arkliukas tau atvežė jūros dovaną — gražų baltų perlų vėrinį.

Jūrų arkliukas giminaičiui užkabino ant kaklo žibančius karoliukus. Tokius pat, tik mažesnius užkabino Matildai.

— Ačiū labai, — susijaudinęs atsakė arkliukas.

Kaip smagu buvo tamsią naktį važinėti. Žvaigždės tik sukasi, lekia. Medžiai į šonus traukiasi, ratai bilda.

Pradėjo aušti.

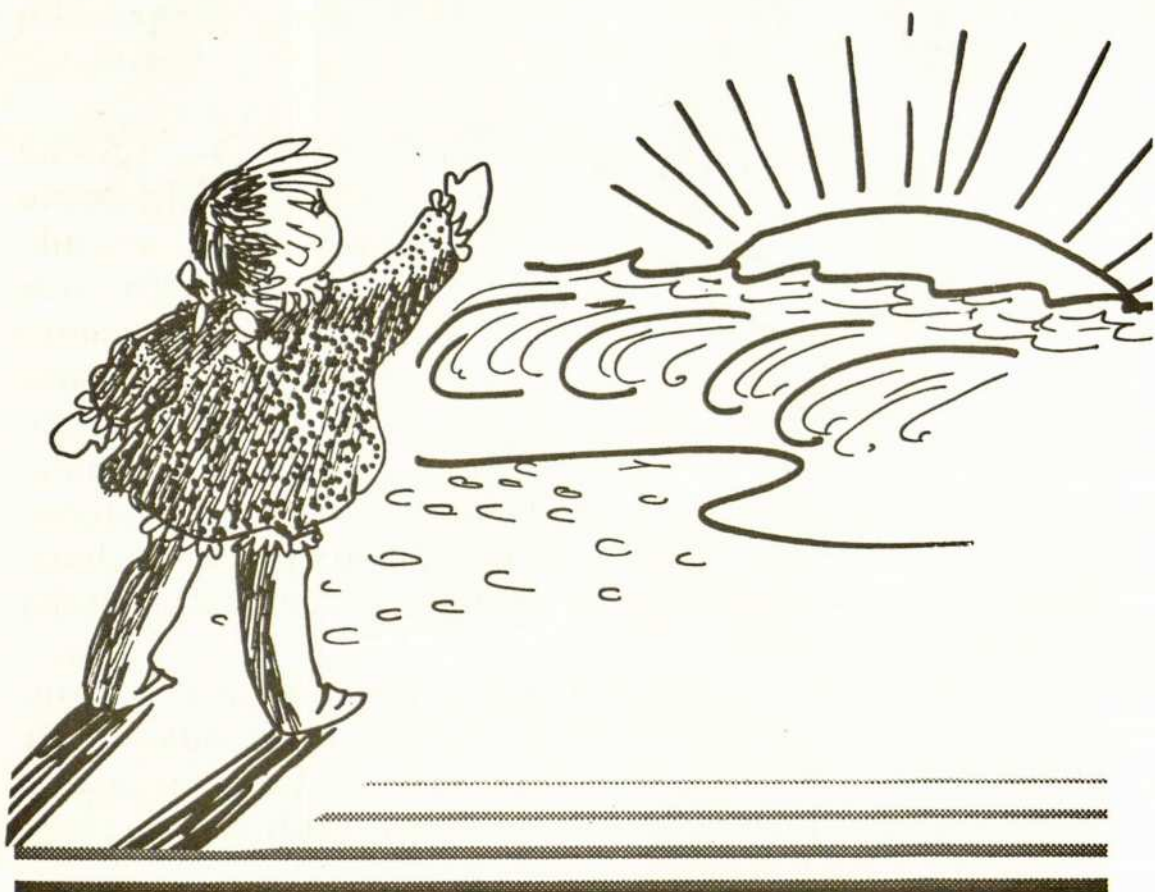
— Laikas atsisveikinti, — tarė jūrų arkliukas. — Man jau metas grįžti į vandens karaliją.

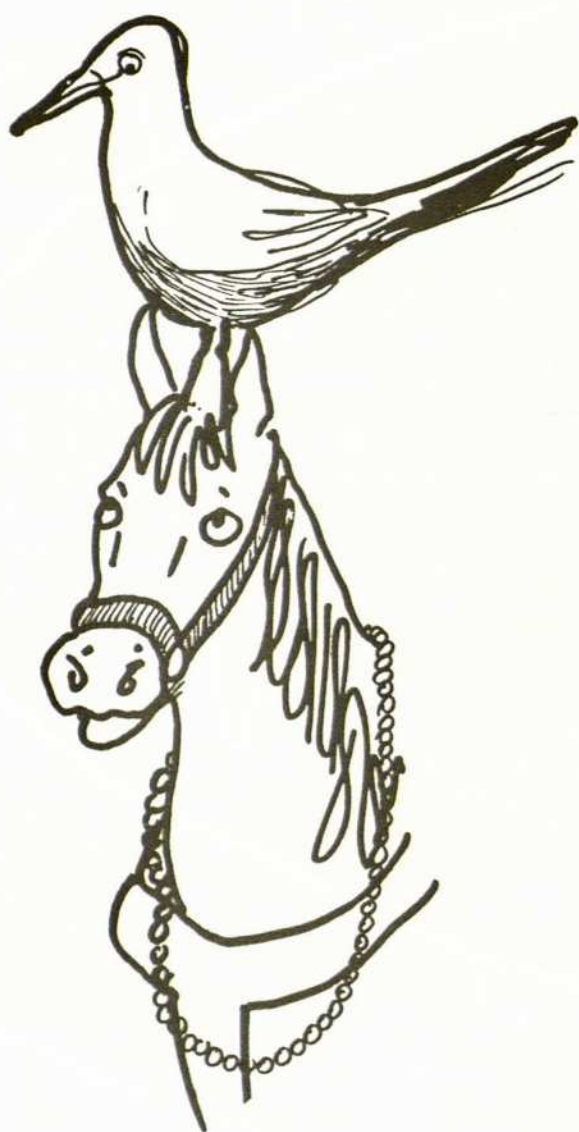
Žemės arkliukas savo jūriniam pusbroliui atidavė mažą žaislinę karietą.

— Vėžink žuvis į sveikatą, — pasakė jis. Matilda išsipynė savo kasą ir parišo šilko kaspinėlių jūrų arkliukui po kaklu.

— Mielas broli, ir gyvendamas giliai vandeny, tavęs nepamiršiu, — pasižadėjo jūrų arkliukas. — Baltoji žuvėdra atneš tau linkėjimus nuo manęs.

Matilda palydėjo savo draugą iki pat pajūrio.

— Gera kar-
tais išlipti į sausu-
mą, — atsiduso
jūrų arkliukas.
— Susirandi naujų
draugų. — Bet man
dabar šiek tiek
liūdna.

—
Nenusimink,
— ramino Matilda.
— Mes su tavo
giminaičiu tau taip
pat siųsim
linkėjimus. Baltoji
žuvėdra bus mūsų
ryšininkė.

— Ačiū už
dovanas! Linksmų
tau bangų, arkliuk,
— palinkėjo jūros
arkliukas ir paniro
vandenin. Tuo kartu
iš vandens iškilo
bundanti saulė.

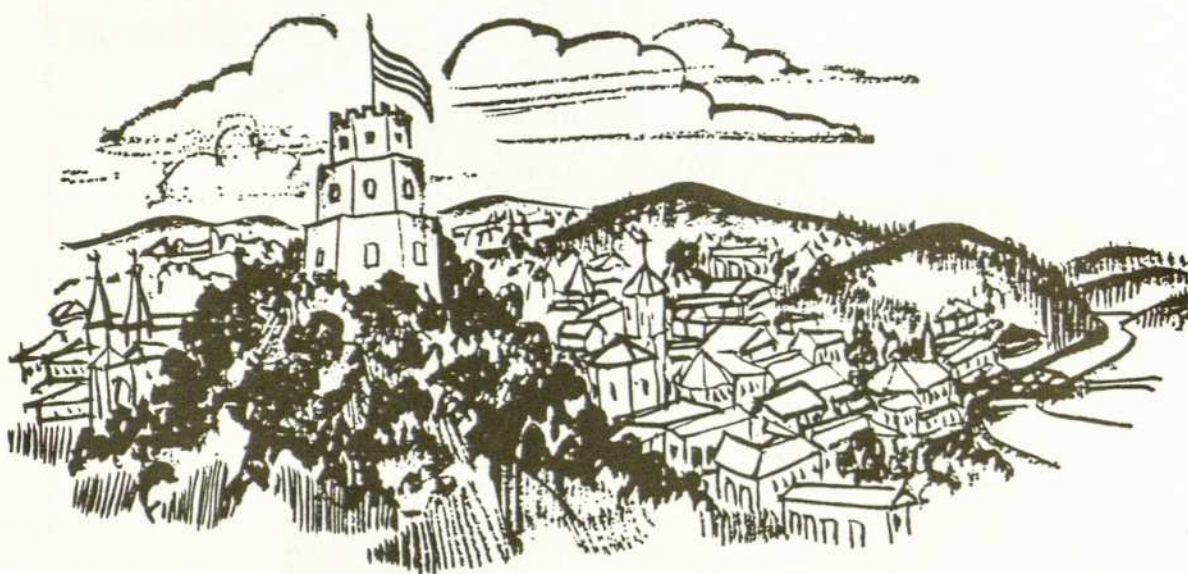
Savo lovelėje nubudo ir Janytė. Kaip ji nustebo, pamačiusi savo lėlę Matildą su nuostabiais perlų karoliais. Nuėjusi į zoologijos sodą, ji nustebo, pamačiusi arkliuką su tokiais pat karoliais.

Ir kaip nustebo vaikai, kai arkliukas juos vežiojo karietoje. Ant arkliuko galvos nutūpė baltą žuvėdra ir kažką sušnibždėjo į jo švelnią ausį. Bet niekas nieko nesuprato. Tai buvo Matildos ir dviejų arkliukų — jūros ir žemės — paslaptis.

KIRMINĖLIS

Aleksandras Radžius

Vilniuje, senoje ir garsioje Lietuvos sostinėje, pačiam miesto vidury yra aukštas kalnas, ant kurio senovėje buvo pastatyta Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino pilis. Jos griuvėsiai ten ir dabar tebestovi.

Kalnas apaugęs dideliais medžiais. Viename iš tų medžių gyveno mažas, žalias kirminėlis. Naktį jis miegodavo žievės plyšy, pasislėpęs po lapu, kad kartais pelėdos akis jo nepamatytų ir nesulestų. O dienos metu jis nieko kito nedarydavo, tik ėsdavo medžio lapus.

Kiekvieną rytą, saulei patekėjus, pabunda kirminėlis labai išalkęs, kad net pilvuką skauda. Tada jis šliaužia prie medžio lapo ir ima jį godžiai ėsti. Ėda, ėda, griaužia, griaužia, ir... lapo nebelieka. O kirminėlis vis tiek alkanas. Baisiai norisi ėsti.

Šliaužia jis prie kito lapo. Ir vėl ėda, ėda, griaužia, griaužia, kramto, kramto, kol visą lapą sukramto. Bet jis labai gudrus. Neėda to lapo, kurs dengia žievės plyšį. Kai vakaras ateina, šliaužia kirminėlis atgal po lapu pailsėti.

Vieną rytą, šliauždamas šakele ėsti medžio lapų, išgirdo kirminėlis baisų ūžesį ir paukščio čiauškėjimą. Vos spėjo už kitos šakelės pasislėpti, nutūpė staiga ant šakos didelis, juodas varnėnas, net šaka smarkiai sulingavo.

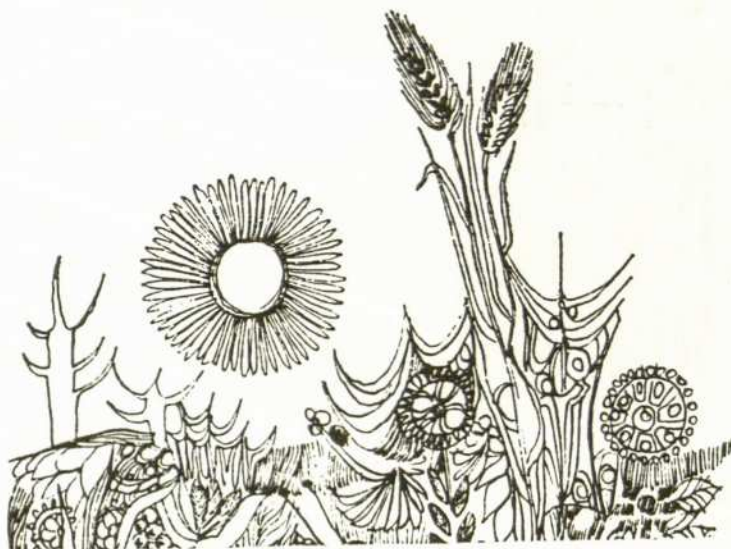

Ėmė varnėnas
dairytis. Kur gi tas žalias
kirminėlis? Kai skrido,
aiškiai matė ėdantį lapą,
bet kai nutūpė, jis
kažkur prapuolė.

Niekaip negalėjo
varnėnas suprasti, kas čia
pasidarė. Pačiaupsėjo,
pakapojo medžio šaką
snapu ir nuskrido į kitą
medį ieškoti kitų
kirminėlių. O mūsiškis
ėmėsi toliau griaužti
lapus. Iki vakaro jau
visa šaka buvo nuoga,
be lapų.

Netrukus kirminėlis suėdė visus medžio lapus. Liko tik tas vienas, kurs dengė žievės plyšį, kirminėlio guolį. O jis vis dar buvo labai alkanas. Kaip jam pasiekti kitus medžius, kur tiek daug gražių skanių lapų? Neturėjo jie nei sparnų, nei greitų kojų. Kaip nulėks, kaip nubėgs?

Ir
nenubėgo, ir
nenulėkė.
Medis pradėjo
mirti ir džiuti.
Medis be lapų
negali gyventi.
Ir tas vienas
lapas, kurio
kirminėlis
neėdė, ir tas
nuvyto, su-
džiuvo ir
nukrito.

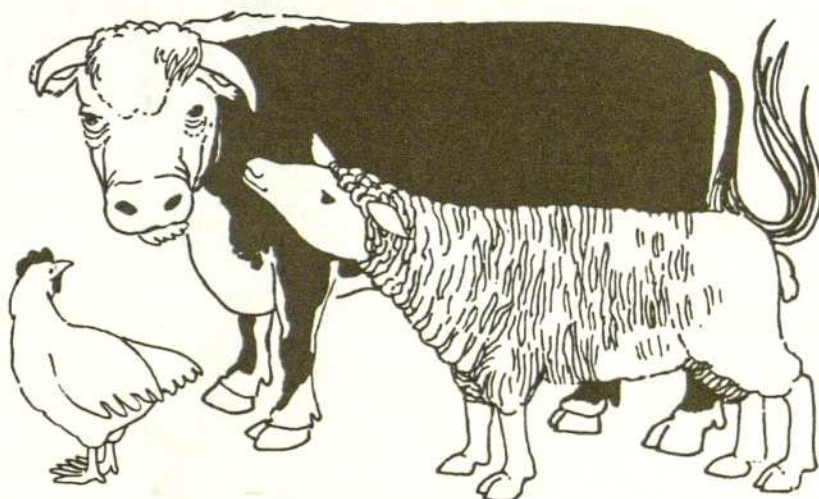
Kirminėlio niekas jau nebesaugojo nuogam, belapiam medy, kurio visus lapus jis pats suėdė. Tada atskrido varnėnas ir sulesė besotį kirminėlį.

I. KAS KAM PRIKLAUSO?

Sujunk kūno dalį su tuo gyvuliu, ar žvėrim, kuriam ji priklauso.

1. geluonis	a. drambliui
2. karčiai	b. žuviai
3. žvynai	c. kiaulei
4. skiauterė	d. aviai
5. straublys	e. jaučiui
6. gaurai	f. gaidžiui
7. dryžiai	g. bitei
8. vilna	h. arkliui
9. šnipas	i. meškai
10. ragai	j. tigrui

II. Kas?

Įrašyk žodžius kurių trūksta

1. Bitelių namas –.....
–medučio sandėlys.
Medutį neša.....
O..... – šeimininkė.
Be darbo dūzgia tik.....
Tie tinginėliai patinai.

2.ėda
žalią.....
o mums duoda
.....pieną.

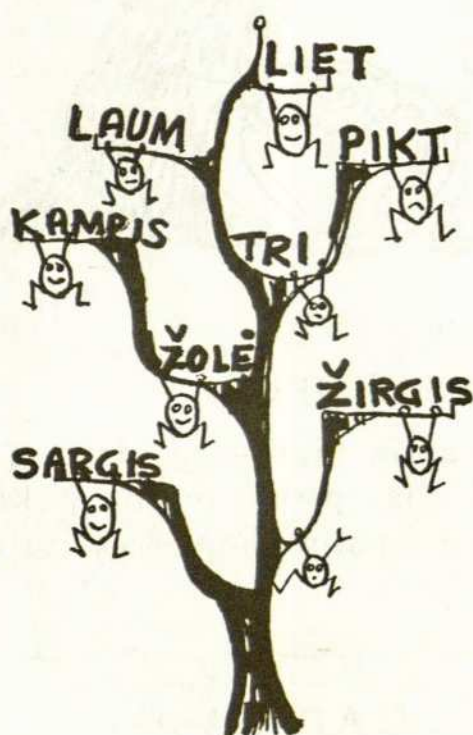

3. Ak tu,.....
Ar tau ne gėda
.....miegoti
.....giedoti?

Šias eiles parašė Viktoras Šimaitis. Ar tavo eilės išėjo tokios, kaip jo?

III. SUJUNK!

Šie žodžiai suskilo per pusę. Papūtė vėjas, ir jie sukibo medyje. Dabar jie nežino, kuri dalis kur priklauso. Sujunk abi dalis ir sudaryk pilną žodį.

1... ..

2... ..

3... ..

4... ..

IV. SUNKI PROBLEMA

Ūkininkas Petras neša vieną maišą bulvių, o ūkininkas Jonas neša penkis maišus. Visi maišai yra to paties dydžio, bet ūkininko Petro našta yra 50 kartų sunkesnė už Jono. Kodėl?

V. BAISI BĖDA

Tomui reikia laiveliu per upę perkelti:

OŽKĄ, VILKĄ ir KOPŪSTĄ.

Laivelis mažas. Jame telpa tik vienas jų, drauge su Tomu. Problema tokia: jei Tomas pirma paims vilką – ožka suės kopūstą. Jei jis pirma paims kopūstą – vilkas suės ožką. Ką jam daryti???

GEGUŽĖS GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

II. 1. Jonas ir Ona

2. 7 vaikus

3. Buvo tik 3 žmonės – senelis, tėvas ir anūkas.

III. Visi nori mokėti, bet ne visi nori mokytis.

IV. Skersai: 1. dailininkas, 2. ūkininkas, 3. sekretorė, 4. pieštuku, 5. gydytojas, 6. sargas. Žemyn: 1. dailidė, 2. lakūnas, 3. kaubojai, 4. mėsaininkas.

V. 1. kamienas, 2. lubos, 3. plunksnos, 4. batai, 5. vanduo, 6. langai, 7. medis, 8. širdis.

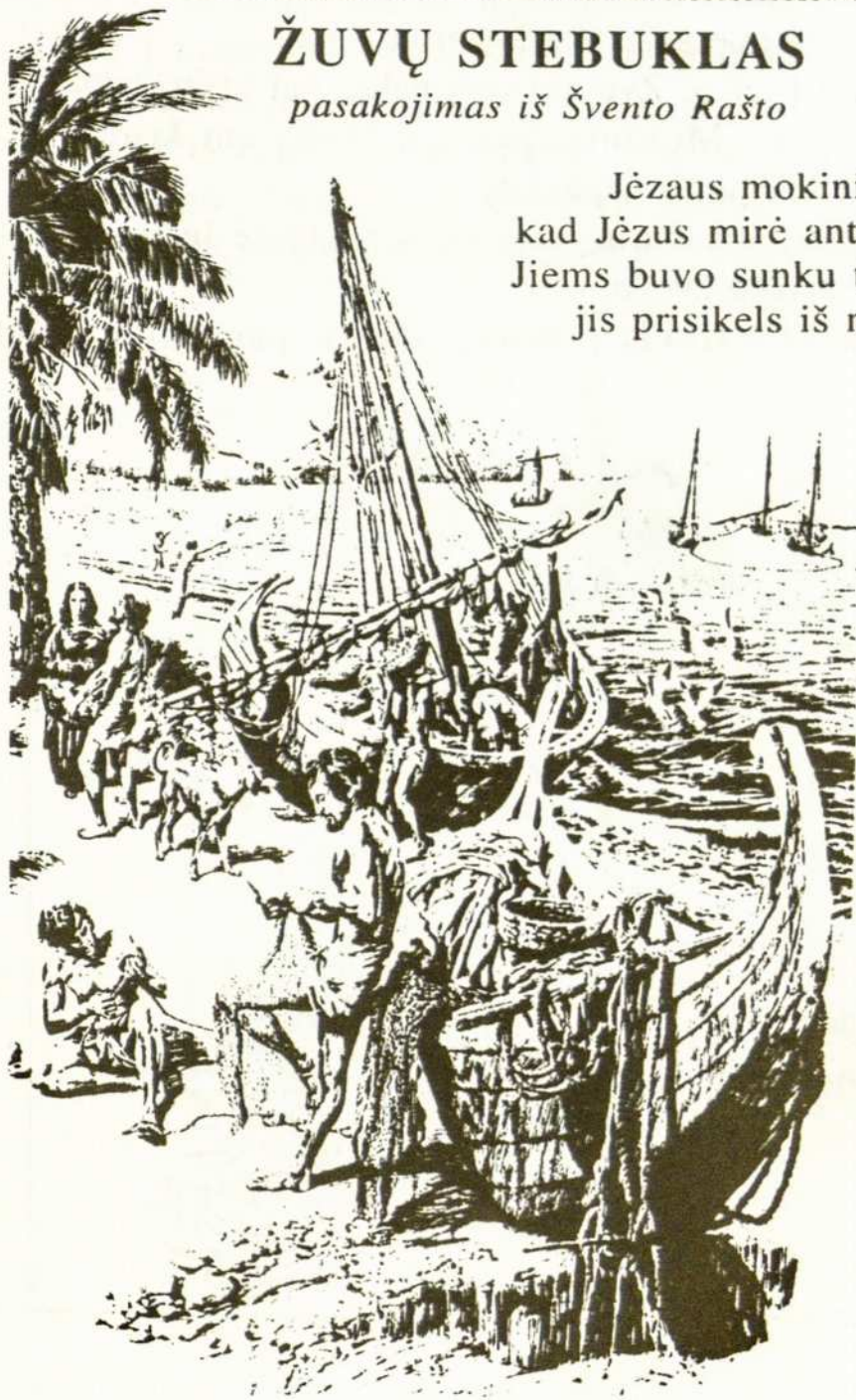
VI. tulpė, rožė, lelija, ramunė, gvazdikas, pakalnutė.

ŽUVŲ STEBUKLAS

pasakojimas iš Švento Rašto

Jėzaus mokiniai žinojo,
kad Jėzus mirė ant kryžiaus.
Jiems buvo sunku tikėti, kad
jis prisikels iš numirusių.

Prisikėlęs, Jėzus jiems pasirodė daug kartų, kad jie tikėtų, kad jis tikrai gyvas.

Kartą buvo taip. Petras ir kiti mokiniai, kurie buvo žvejai grįžo prie Genezerto ežero. Ten tebebuvo jų laivai ir tinklai. Petras pasakė:

– Einu žvejoti.

– Ir mes eisime su tavimi, – pritarė kiti.

Jie sulipo į laivą, Žvejojo visą naktį, bet nieko nepagavo.

Išaušo rytas, Mokiniai pamatė kažką ant kranto. Tai buvo Jėzus, bet jie jo nepažino.

– Vaikeliai, ar neturite valgyti? – paklausė Jėzus.

– Ne, – atsakė žvejai.

– Užmeskite tinklą į dešinę pusę ir pagausite, – tarė Jėzus.

Jie taip ir padarė. Tinkle buvo tiek daug žuvų, kad jie vos galėjo ištraukti. Bijojo, kad tinklas pliū.

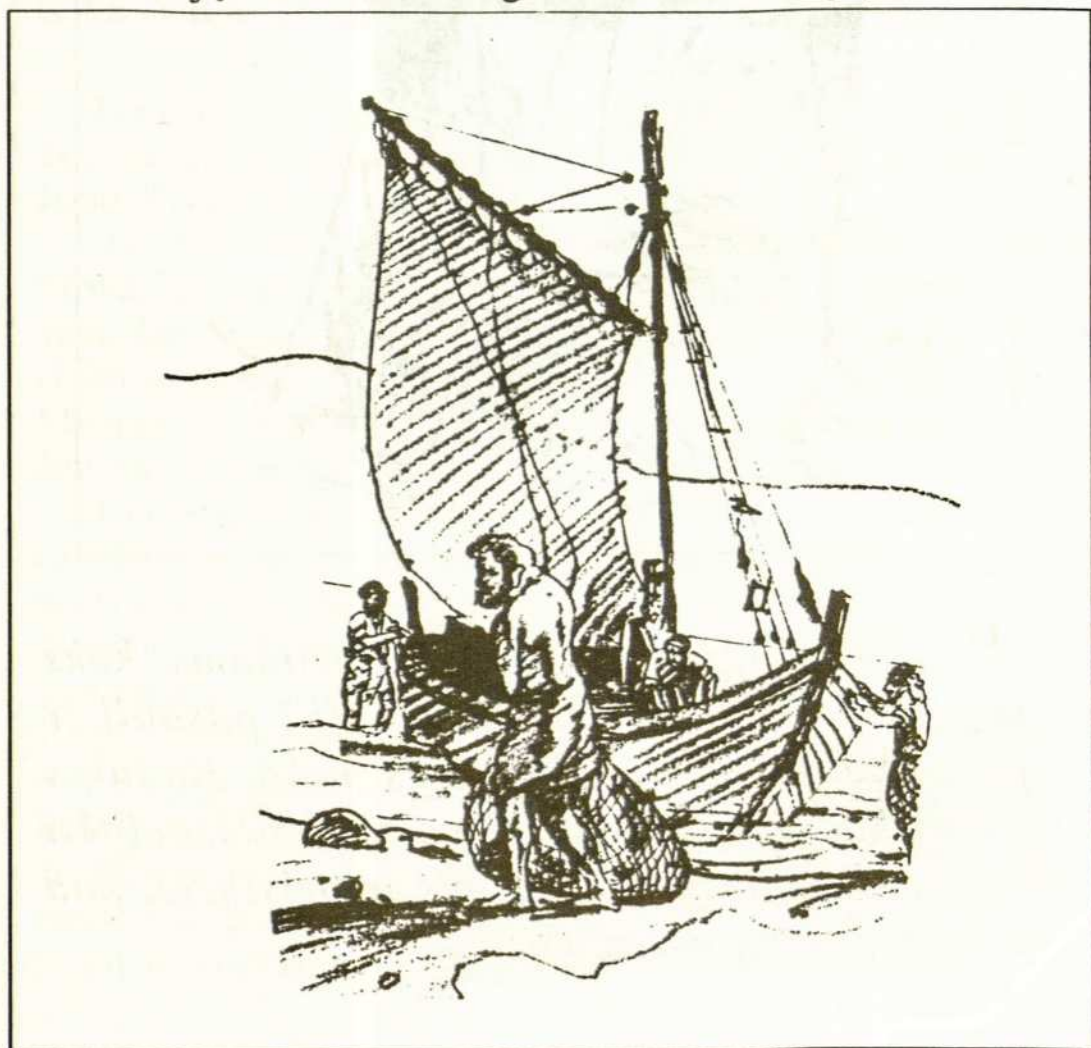
– Juk tai Viešpats! – staiga atpažino Jonas.

Išgirdęs Jono žodžius, Petras šoko į vandenį. Jis nuplaukė į krantą pasitikti Jėzų. Kiti mokiniai atplaukė valtimi, nes buvo netoli kranto, ir atsitempė tinklą su žuvimis.

Išlipę į krantą, jie pamatė užkurtą ugnį. Jėzus kepė duonos ir žuvies pusryčiams.

– Atneškite ką tik pagautų žuvų, – tarė Jėzus.

Petras įlipo į laivą ir išvilko tinklą pilną žuvų. Jos buvo didelės ir jų buvo labai daug, bet tinklas nesuplyšo.

— Eikite čia pusryčių, — pakvietė juos Jėzus.

Nė vienas iš mokinių nedrįso paklausti: Kas tu esi? Jie suprato, kad tai Viešpats Jėzus. Mokiniai prisiminė tai, ką Jėzus jiems buvo sakęs.

Prisikėlęs Jėzus vėl parodė mokiniams, koks bus jų tikras darbas. Jie turės eiti į pasaulį ir mokyti žmones visa tai, ką Jėzus mokė. Jie turės skelbti, kad Jėzus buvo Dievo siųstas išgelbėti žmones. Jis mirė ant kryžiaus ir prisikėlė, kad visi turėtų naują gyvenimą.

LIETUVA ir MES

JONININĖS

pagal Raimondos Ličkūnienės pasakojimą

KAS YRA JONINĖS ?

Joninės tai labai sena ir lietuvių labai mėgstama šventė. Ji būna vasaros metu – birželio 24 dieną. Tai Jono Krikštytojo šventė.

Vardas “Jonas” yra kilęs iš hebrajų kalbos žodžio “Johanan”. Jis reiškia: “Dievas išklausk”. Lietuviai nuo seno labai mėgo šį vardą. Daug garsių žmonių pavadin-ti Jono vardu: Jonas Basanavičius, Jonas Mačiulis-Maironis, Jonas Biliūnas. Mergaičių vardai: Janė, Janina, Joana taip pat kilę iš Jono.

Joninių šventė siekia krikščionybės pradžią Lie-tuvoje – ir dar anksčiau. Joninių naktis pati trumpiausia metuose. Kartais šventė vadinama senoviniu vardu: Rasos šventė. Jo-ninių rytą žmonės kėlėsi labai anksti ir nusiprausdavo rasa, kad būtų jauni ir gražūs.

PAPARČIO ŽIEDAS

Pasakojama, kad Joninių naktį pražysta paparčio žiedas. Vidurnaktį reikia jo ieškoti. Jis žydi tik kartą metuose. Tas, kuris tą žiedą nors trumpai pamatys, bus laimingas. Vieni sakydavo, kad tas žmogus galės matyti visus, po žeme užkastus turtus. Kiti – kad supras žvėrių ir paukščių kalbą. Treti – kad jo sugalvotas noras išsipildys.

KAIP ŠVENČIA DABAR LIETUVOJE ?

Per Jonines susirenka šeimos ar net ištisi kaimai, arba ir miesto gyventojai renkasi kur prie miško, prie ežero ar upės. Jono vardą turinčius papuošia ąžuolo lapų vainikais.

Kai sutemsta, kurenami laužai. Susėdę aplinkui, vieni dainuoja, kiti šoka.

Mergaitės ir vaikinai vainikus paleidžia į vandenį, kad plauktų pasroviui. Jei kurių vainikai susiduria, gali būti vestuvės...

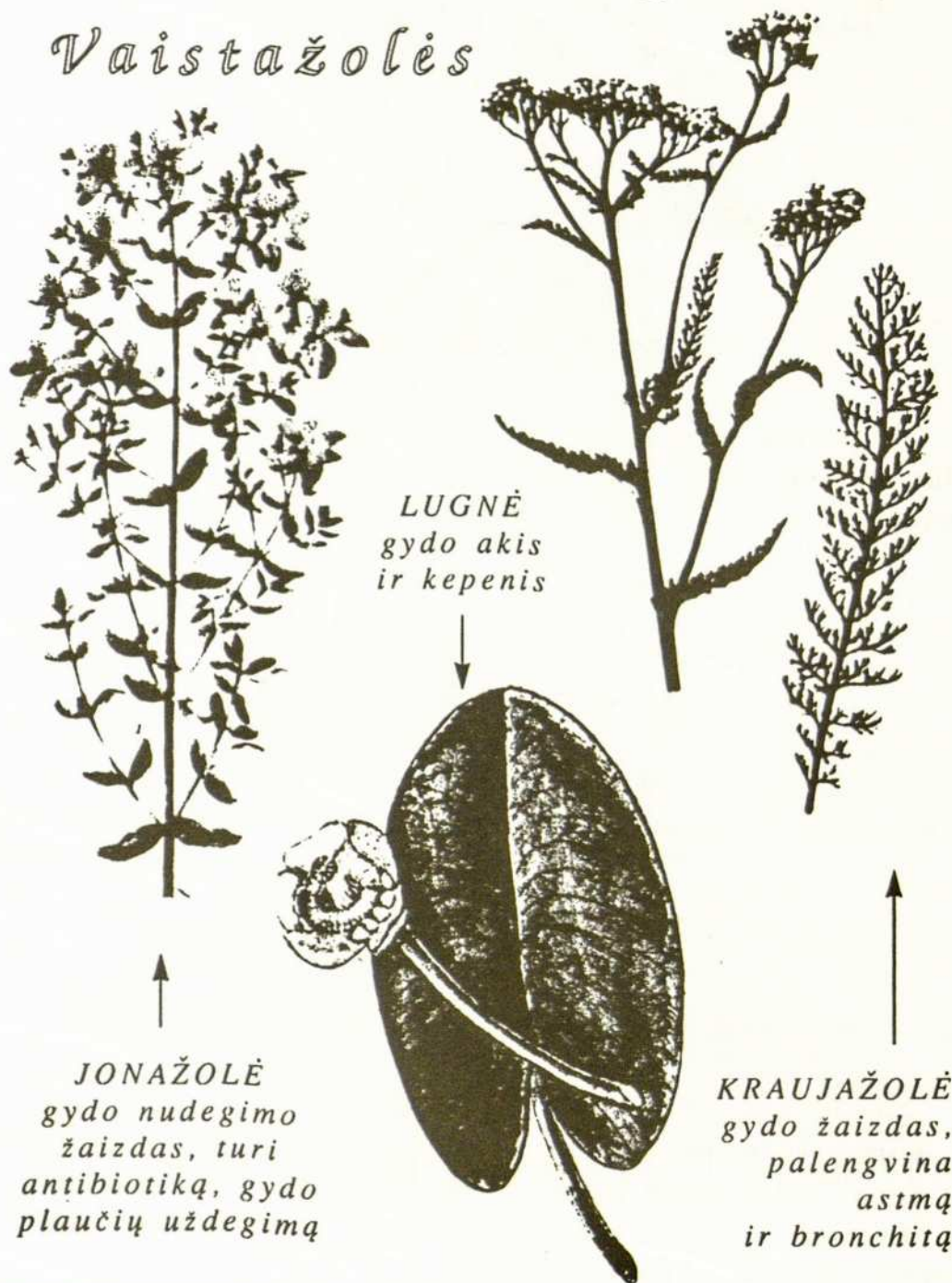

Būna ir paparčio žiedo ieškojimas. Bet dabar tas “žiedas” šiaip koks įdomus, kur nors paslėptas daiktas.

Iki ryto nenutyla dainos, muzika, juokas šią trumpą ir gražią vasaros naktį.

Senutės renka vaistažoles. Sako, kad per Jonines surinktos žolelės turi daugiau galios gydyti. Tų žolelių renka visokių ir žino, nuo kokių ligų gydo.

Vaistažolės

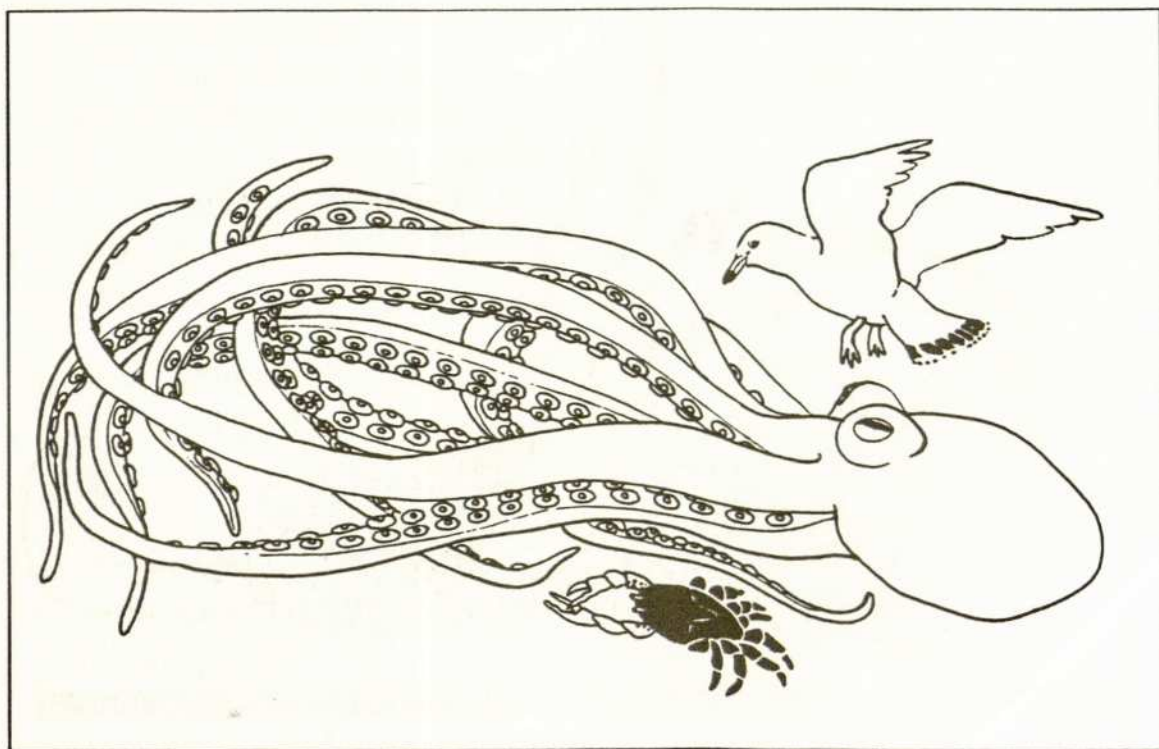

ar žinai?

PASISVEIKINK SU AŠTUONKOJU

O.M.

Vienas keisčiausių pasaulio gyvių tai aštuonkojis. Jis gyvena jūrose ir vandenynuose – ypač ten, kur šilta. Yra apie 150 įvairių rūšių. Aštuonkojų yra labai didelių ir visai mažyčių. Ramiojo vandenyno dugne gyvena patys didžiausi iki 28 pėdų didumo.

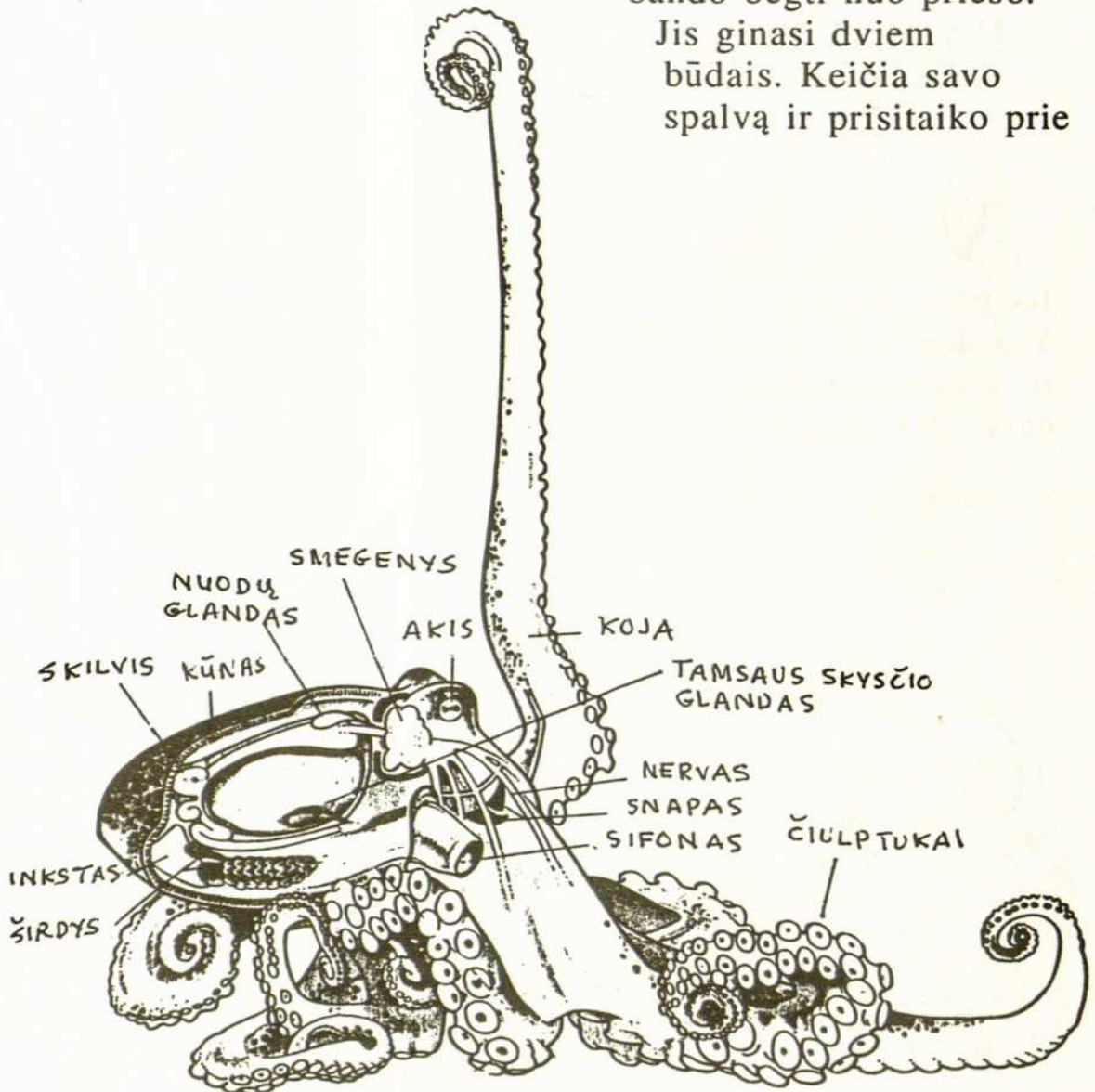

Baidyklė Ar Bailys?

Senovėje buvo vadinamas velniažuvis. Buvo manoma, kad jis pagauna žmones ir juos pasmaugia. Pasakose ir filmose jis dažnai vaizduojamas kaip baidyklė, pabaisa.

Iš tikrųjų aštuonkojis yra bailus gyvis. Jis nepuola, o bando bėgti nuo priešo.

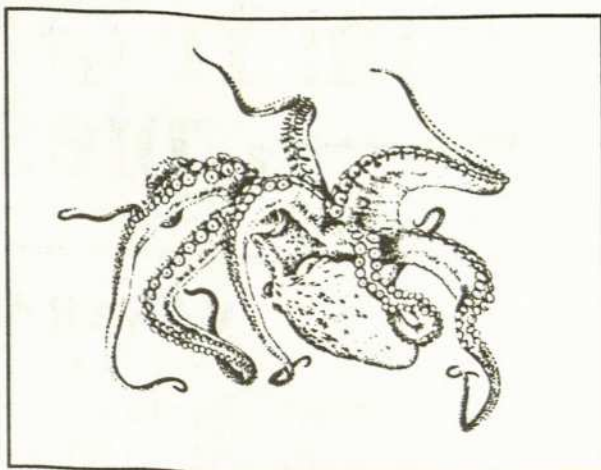
Jis ginasi dviem būdais. Keičia savo spalvą ir prisitaiko prie

aplinkos taip, kad
tampa beveik
nematomas.

Išpurškia tamsų
skystį, kuris
sumaišo priešą, kol
aštuonkojis spėja
pasislėpti.

Aštuonkojis ypač
bijo plėšraus morė
(moray) ungurio.

Kas Tai Per Gyvis?

Aštuonkojo yra tik didelė galva ir aštuonios kojos. Viršugalvy jis turi dideles akis. Greit pamato krabus ir kitus jūros gyvius, kuriuos ėda. Juos pagauna savo kojomis ir įleidžia nuodų. Kišdamas grobį į burną, jo kiautą sutraiško savo kietais snapais.

Aštuonkojis priklauso moliuskų giminei. Tai gyviai, kurie neturi nugarkaulio. Aštuonkojis turi tik raumenų apsiaustą, kuris sudaro jo kūną.

Jo kojos turi čiulptukus. Jais jis prilaiko maistą arba pats prikimba prie jūros dugne esančių akmenų ar kupstų.

Turėdamas tiek kojų, aštuonkojis turėtų gerai plaukti. Bet jis nesistumia kojomis. Jis plaukia įtraukdamas vandenį per plyšį ir jį smarkiai išpurkšdamas savo sifonu.

Mokslininkai studijuoja akvariumuose laikomus aštuonkojus – ypač jų smegenis. Pasirodo, kad jie yra gana gudrūs. Galima juos prijaukinti ir išmokyti įvairių dalykų.

VASARA

Vasarą gražu ir gera,
Žydi gėlės laukuose.
Čiulba, ulba vyturėliai,
Saulė šviečia pietuose.

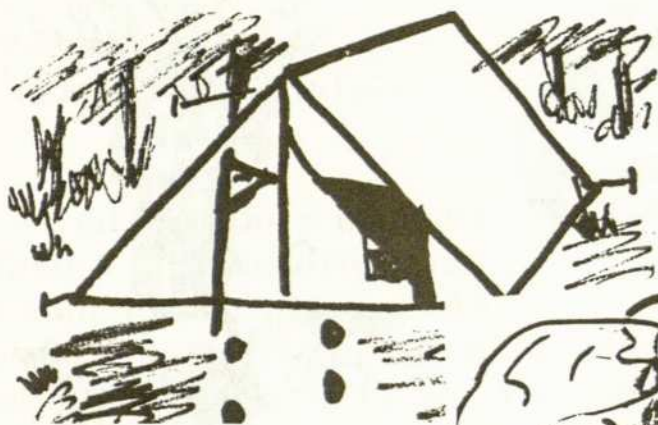
Myli vasarą vaikučiai.
Džiaugias vasara visi.
Gera ežere pliuškentis,
Ritinėtis žolėje.

*Tadas Mikužis,
Čikaga*

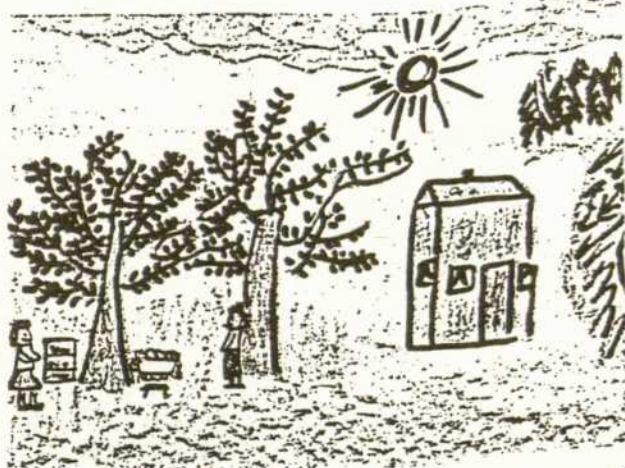
*Piešinys
iš Lietuvos*

KUR PRALEIDŽIAM VASARĄ

STOVYKLOJE
Krista Augiūtė
Westchester, IL

'84 VASARA PUTNAME
Austė Ringutė
Palos Hts, IL

MANO
MĖGSTAMIAUSIAS
ŽAIDIMŲ KAMPELIS
Ievutė Bagdanavičiūtė
Punskas

Andrius Čeponkus
Otava, Kanada

PAVASARIS — VASARA

Pavasaris atėjo —
Pažiūrėkite lauke,
Ar ne šilta darosi,
Galite jausti ore...

Paukščiai skrenda,
Gyvuliukai kruta;
Šiame darže išaugs
Graži, graži gėlė.

Einam žaisti!
Bėgam plaukti baseine!
Ką — ką sakai —
Apie vasarą?...
O, tai jau kita pasaka.

*Dailė Aukštikalnytė, 13 m.
Boston, Massachusetts*

*Aura Bartkevičiūtė, 9 m
Telšių rajonas
Lietuva.*

TRYŠ VARLYTES

Einu šiandien palei prūdą —
Dvi varlytės plauna bliūdą.
Taip mazgoja, valo, pluša,
O trečioji — vabzdžius muša.

Pasidėję ant keptuvės,
Vabzdžius ruošia jau vestuvėms.
Jos galvoja — papuotaus...
O vabzdys plast, plast — ir nepagaus!

*Juana Apanavičiūtė, 12 m.
Vokietija*

MŪSŲ ŽEMĖ

*K. Donelaičio
Mokyklos mokiniai
Čikagoje ir Apylinkėse*

Kodėl žmonės užgauna žemę? Aš nenoriu, kad žmonės žemę užgautų. Aš noriu, kad žolytė visada būtų žalia ir kad dangus visada būtų mėlynas. Man liūdna, kai žemė yra užgauta.

Inga Janušaitė

Žemė mums gera todėl, kad mes galime joje žaisti. Žmonės blogai elgiasi, mesdami šiukšles ant žolės. Jie nenori, kad žolė ir oras būtų švarūs. Aš tikrai noriu, kad žmonės nustotų šitaip daryti.

Vincas Ripskis

Pasauliui reikia medžių ir gero oro! Žmonės turėtų pasodinti daugiau medžių. Medžiai duoda gerą orą ir paima blogą orą. Žmonės irgi neturėtų gadinti žemės ir jos nešiukšlinti. Iš fabrikų eina juodi dūmai,

kurie teršia orą. Aš norėčiau žiūrėti į mėlyną dangų, o ne į juodą. Jeigu žmonės pasodintų daugiau medžių, tai pasaulis būtų geresnis.

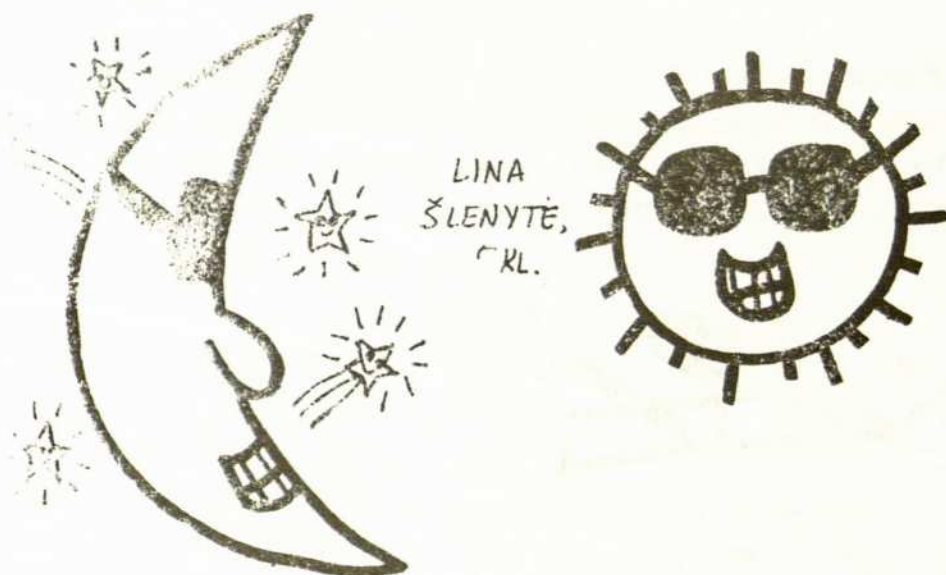
Audra Adomėnaite

Žemė yra mums gera. Mes turime būti geri žemei! Aš nesuprantu, kodėl mes turime užgauti žemę. Aš žinau, kad žmonės pradėjo atliekas perdirbti. Žmonės ateityje ir namus pastatys iš plastiko! Aš labai myliu žemę. Niekas negali užgauti žemės!

Aras Šaulys

Žemė mums padeda gyventi. Jeigu nebūtų medžių, mes nekvėpuotume geru oru. Jeigu nebūtų žemėje gero oro, mes neilgai gyventume ir greit numirtume. Žemė mums padeda, nes kai ji labai karšta, žemė mus vėsina. Mes visi turime sakyti, kad žemė yra gera ir turime ją mylėti.

Ada Valaitytė

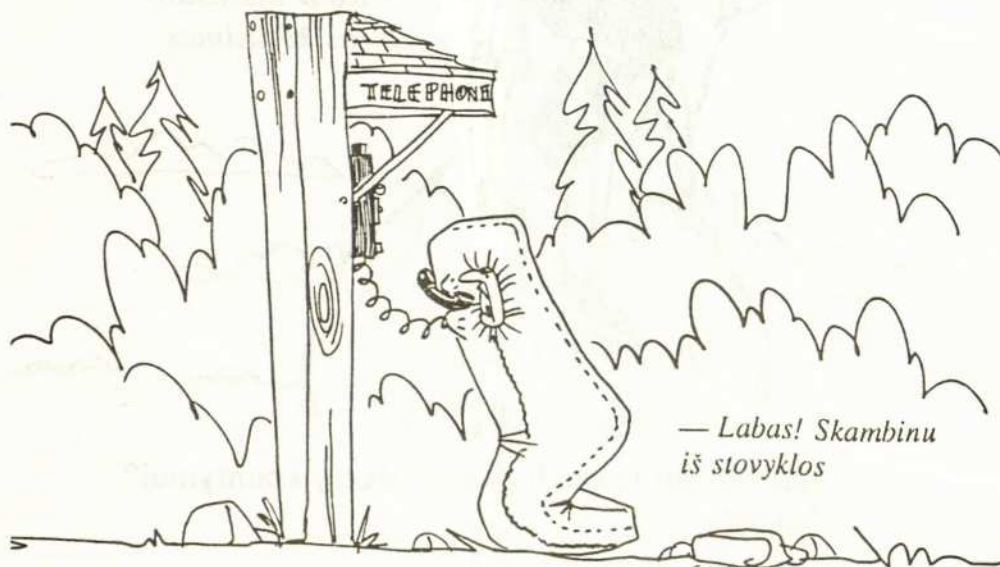

Man žemė labai svarbi. Man patinka eiti į lauką ir žiūrėti į saulę, girdėti kaip paukščiai čiulba ir žiūrėti į žalią žolę. Man labai liūdna, kai matau šiukšles ant žemės. Man labai linksma, kai matau medžius ir visokius gyvulius. Jeigu mes neturėtume medžių, negalėtume kvėpuoti, nes medžiai iškvėpuoja blogą orą ir duoda mums gerą orą.

Vija Sidrytė

JUOKŲ maišelis

LINKSMŲ ATOSTOGŲ !

- Ką reikia daryti, kad pienas vasarą nesurūgtų?
- Palikti jį karvėje!

- Jeigu aš matau žmogų mušantį asilą ir liepiu jam nustoti, kokia tai dorybė?
- Artimo meilė!

- Ar žinai skirtumą tarp blusos ir dramblio?
- Dramblys gali turėti blusų, o blusa dramblių – ne!

- Kas užsidirba pragyvenimą, nedirbdamas nei vienos dienos?
- Naktinis sargas!

- Kuris sportas sunkiausias?
- Išlipti iš lovos rytą!

— *Kaip nulipsim?*
Geras klausimas.

- Kas niekad nenaudoja savo dantų kramtymui?
- Šukos!

- Kas priklauso tau, bet visi kiti vartoja dažniau negu tu?
- Tavo vardas!

- Kas vis daugiau sušlampa, juo daugiau džiovina?
- Rankšluostis?

- Kas tau gali atsakyti visomis pasaulio kalbomis?
- Aidas!

- Kas padidėja, apvirtęs aukštyn kojom?
- Skaičius 6

- Kada virėjai būna labai žiaurūs?
- Kai daužo kiaušinius ir plaka grietinę!

MES
ŠOKAM
IR
DAINUOJAM
IR
SKAITOM
EGLUTĘ!

ALp 178

L.S. 21

PAS PAS LIT INSTIT C/O D VELICKA
5620 S CLAREMONT AVE
CHICAGO IL 60636

Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260

96.228607